

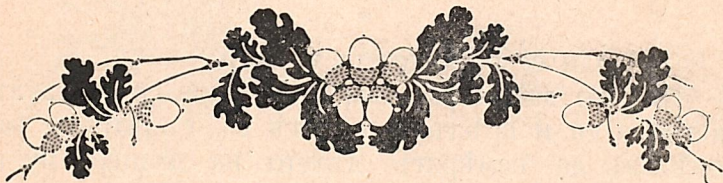
Отъ тамъ звѣздичкитѣ го поздравявали съ позната, мила усмивка.

И изведнажъ той почувствувалъ умора.

Позвънилъ. Влѣзли слугитѣ. Съблѣкли го, полѣли му розова вода на ржцѣтѣ, обсипали съ цвѣтя леглото му и си излѣзли. Той тозчасъ заспалъ.

Ранъ-Босилянъ.

Слъдѡа.

Македонски герои *)

ѣ единъ широкъ дворъ, подъ сѣнчестъ орѣхъ, седѣха двѣ момченца. Едното десетгодишно, съ кждрава черна коса и съ хубави черни очи, рисуваше на плочата си *четникъ*; а другото, на сжщата възраст, съ рошава руса коса, бѣ се навѣло и не пропускаше и най-слабото движение на почернѣлата отъ слънце ржка на своя другаръ.

До двѣтѣ момченца стоеше голѣмо, черно, рунтаво куче, съ широки увиснали уши и така се бѣ загледало въ тѣхъ, гаче ли искаше да узнае какво правятъ.

Четникътъ бѣ нарисуванъ.

*) Изъ сп. „Македоно-Одрински Прѣгледъ“, расказчето „Епоха Кърмачка“ (съкратено).